Opłacono gotówką.

Nr. 35. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy**.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 1. września 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 3 sierpnia 1934 r.
w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota.

Na podstawie art. 36 i 37 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządzam co następuje:

§ 1. Wartość złota obliczana będzie na podstawie cen czystego złota na giełdzie w Londynie i przeciętnego kursu wypłaty na Londyn na giełdzie w Warszawie.

§ 2. (1) Wartość jednego grama czystego złota, obliczona zgodnie z § 1 rozporządzenia niniejszego, będzie ogłaszana w formie obwieszczeń Ministra Skarbu w Monitorze Polskim z końcem każdego miesiąca na miesiąc następny.

(2) W razie zmiany wartości jednego grama czystego złota w ciągu miesiąca wartość ta będzie ustalona oddzielnem obwieszczeniem.

§ 3. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932).

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17. sierpnia 1934 r. Nr. 72)

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Opieki Społecznej
z dnia 26 lipca 1934 r.
w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz U. R. P. Nr. 67, poz 402) i art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 roku o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R P. Nr. 52, poz. 493 zarządzam, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma) (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 439), przedłużona ostatnio rozporządzeniem z dnia 25 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 105) do dnia 28 lipca 1934 r., przedłuża się na dalsze 6 miesięcy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:
(—) Jerzy Paciorkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 13 sierpnia 1934 r., Nr. 71, poz. 685).

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 24 lipca 1934 r.
w sprawie oznaczenia numerów 7 proc. listów zastawnych II emisji i 7 proc. obligacyj komunalnych II emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, wyłączonych z pod konwersji, przewidzianej w art. 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych.

Na podstwawie art. 26 pkt. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 roku o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) zarządzam co następuje:

§ 1. Nie podlegają konwersji, przewidzianej w art. 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach

w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509):

1) z II emisji 7 proc. listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego opiewających na złote w złocie, lub ich równowartości w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, w funtach szterlingach, w guldenach holenderskich w złocie i we frankach szwajcarskich — listy zastawne serji E w ilości sztuk 500 po złotych 8.914 w złocie nominalnej wartości każdy, na ogólną sumę 4.457.000 złotych w złocie, oznaczone numerami od Nr. 1 do Nr. 500 włącznie;

2) z II emisji 7 proc. obligacyj komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego w złocie, opiewających na złote, lub ich równowartości w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, w funtach szterlingach, w guldenach holenderskich w złocie i we frankach szwajcarskich — obligacje serji D w ilości sztuk 410 po 10.000 złotych w złocie nominalnej wartości każda, na ogólną sumę zł. 4. 100.000 złotych w złocie, opatrzone numerami: od Nr. 1 do Nr. 39, 41 do Nr. 52, od Nr. 54 do Nr. 169, od Nr. 171 do Nr. 219, od Nr. 221 do Nr. 226, od Nr. 228 do Nr. 232, od Nr. 234 do Nr. 248, od Nr. 250 do Nr. 328, od Nr. 330 do Nr. 347, od Nr. 349 do Nr. 363, od Nr. 365 do Nr. 367, od Nr. 369 do Nr. 372, od Nr. 374 do Nr. 422.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. z dnia 4 sierpnia 1934 roku Nr. 70, poz. 677).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej

z dnia 26 lipca 1934 r.

o ustanowieniu śląskiej okręgowej izby lekarskiej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o izbach lekarskich (Dz U. R. P. Nr. 31, poz. 275) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się śląską okręgową izbę lekarską z siedzibą w Katowicach.

§ 2. Działalność izby wymienionej w § 1 obejmuje cały obszar województwa śląskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 4 sierpnia 1934 roku Nr. 70, poz. 678).

USTAWA

z dnia 15 marca 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

(Ciąg dalszy z nr. 34)

45. w art. 117 ust. 1 po wyrazach: „opłat sądowych" umieszcza się przecinek oraz wstawia się wyrazy: „nie wyłączając wszystkich opłat w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym,";

w ust. 2 dodaje się na początku nowe zdanie: „Świadczenia na wypadek braku pracy oraz jednorazowe odprawy nie podlegają podatkowi dochodowemu; renty, wypłacane na podstawie rozporządzenia niniejszego, podlegają podatkowi dochodowemu na tych samych zasadach, jak wynagrodzenie za pracę najemną.";

46. tytuł rozdziału XXX otrzymuje brzmienie następujące:

„XXX. Stosunek uprawnień, nabytych w różnych instytucjach.";

47. w art. 119 ust 2 zamiast wyrazów: „w ciągu ostatniego roku" umieszcza się wyrazy: „w ciągu ostatnich dwóch lat";

48. po art. 119 dodaje się art. 119-a w brzmieniu następującem:

„Art. 119-a. W razie powstania sporu o to, czy pracownik podlega, ze względu na charakter wykonywanych czynności, obowiązkowi ubezpieczenia w myśl rozporządzenia niniejszego, obowiązaną do przyznania świadczeń z powodu braku pracy (bezrobocia) jest ta instytucja, w której pracownik winienby być ubezpieczony według ustaleń orzeczenia, wydanego na podstawie rozporządzenia niniejszego. Instytucja ta wypłaca zaliczkowo, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, świadczenia w wymiarze i przy uwzględnieniu warunków wypłaty świadczeń, przewidzianych w przepisach o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia robotników.

W razie zmiany w toku postępowania orzeczenia, wydanego w ramach rozporządzenia niniejszego, pracownikowi, z chwilą prawomocnego rozstrzygnięcia sporu, przysługuje prawo do pełnych świadczeń z instytucji właściwej, po potrąceniu otrzymanej zaliczki, instytucja zaś właściwa winna zwrócić instytucji wypłacającej kwotę zaliczki.";

49. art. 120 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie przejścia osoby, ubezpieczonej w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych do zatrudnienia, uzasadniającego zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6, Zakład ten przekazuje właściwej instytucji wszystkie składki na pokrycie świadczeń emerytalnych za okres, podlegający zaliczeniu do ubezpieczenia w myśl rozporządzenia niniejszego, zmniejszone o 6 proc. ze składanym procentem przy kapitalizacji rocznej według każdoczesnej stopy technicznej.

W przypadku objęcia przez pracownika, który nie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6, zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia na podstawie roz-

porządzenia niniejszego, ciąży na odnośnej instytucji obowiązek przekazania Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych składki w wysokości, określonej zgodnie z art. 103 od płacy podstawowej pracownika w okresie jego zatrudnienia, nie podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia, ze składanym procentem przy kapitalizacji rocznej według każdoczesnej stopy technicznej zakładu; w razie otrzymania poprzednio za danego pracownika składek z innej instytucji, ciąży na odnośnej instytucji ponadto obowiązek przekazania otrzymanej sumy z takiem samem oprocentowaniem.

Przekazywanie składek, określone w rozporządzeniu niniejszem, obowiązuje analogicznie w razie przejścia z jednego zatrudnienia, nie podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia w myśl art. 5 ust. 1 punkty 4—6, do innego w przytoczonych przepisach wymienionego zatrudnienia, również nie podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia. Wysokość składki podlegającej przekazaniu w przypadkach, objętych ustępem niniejszym, określi rozporządzenie Rady Ministrów, o którem mowa w ust. 7.

Przekazywanie składek przez Skarb Państwa i Skarbowi Państwa, jak również przekazywanie składek przez Państwowy Zakład Emerytalny i Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu, regulują oddzielne przepisy.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych zaliczy pracownikowi w całości okres zatrudnienia, za który przekazano Zakładowi składki, zgodnie z przepisami artykułu niniejszego.

Przekazanie składek, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, nie ma miejsca, jeżeli pracownik otrzymał świadczenia emerytalne od instytucji, która byłaby obowiązana do przekazania składek (rentę, emeryturę, pensję lub odpowiadające im świadczenie jednorazowe).

Szczegółowe przepisy, normujące wzajemne przekazywanie składek i zasady nabywania uprawnień na podstawie przekazywanych składek, wyda Rada Ministrów, na wniosek Ministra Opieki Społecznej, w drodze rozporządzenia w terminie do konca roku 1934."

50) w art. 121 w ust. 1 dodaje się na końcu nowe zdanie o brzmieniu następującem;

"W razie nieprzekazania składek w powyższym terminie, stosuje się postanowienia art. 108, a Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych ponadto ma prawo dochodzić należności w analogiczny sposób, jak należności z tytułu zaległych składek.";

51. w art. 123 w ust. 3 zamiast wyrazów „wypłaconej odprawy lub odszkodowania" umieszcza się wyrazy: „odszkodowania, wypłaconego za rozwiązanie umowy o pracę";

52. w art. 124 ustęp piąty otrzymuje brzmienie następujące:

„W postępowaniu odwoławczem instancje odwoławcze mają również prawo zarządzić badanie lekarskie przez wyznaczonego lekarza, jako też wdrożyć szczegółowe dochodzenia.";

53. art. 126 otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie śmierci uprawnionego do świadczeń pieniężnych, prawa jego do świadczeń zgłoszone, a w chwili śmierci niezrealizowane, przechodzą — z wyjątkiem niepodjętej jednorazowej odprawy (art. 30) — na osoby, uprawnione po nim do świadczeń. Osoby te mają również prawo dalszego prowadzenia nieukończonego jeszcze postępowania celem ustalenia świadczeń";

54. w art. 127 ust. 1 wyrazy: „ust. 2 i 3" zastępuje się wyrazami: „ust. 3 i 4";

55. w art. 129 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Prawomocność decyzji (orzeczenia) o obowiązku ubezpieczenia jest konieczna dla przyznania świadczeń emerytalnych";

56. w art. 134 skreśla się wyrazy: „przepisanych rozporządzeniem niniejszem albo statutem zakładu";

57. w art. 145 w końcu ust. 1 wyrazy: „z zastrzeżeniami, wynikającemi z" zastępuje się wyrazami: „przy uwzględnieniu";

58. w art. 148 ust. 1 skreśla się wyrazy: „i 146";

59. w art. 149 dodaje się ustęp trzeci w brzmieniu następującem:

„Rada Ministrów, na wniosek Ministra Opieki Społecznej, może w drodze rozporządzenia zmienić w kierunku ujednostajnienia świadczeń sposób zaliczenia okresu ubezpieczenia, przewidziany w art. 146, z tem jednak zastrzeżeniem, że powstałe stąd obciążenia nie naruszą pokrycia, jakie winien posiadać Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w myśl ust. 1.";

60) art. 153 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli ubezpieczonym w instytucji zastępczej (art. 150) służy w myśl jej statutu prawo do świadczeń korzystniejszych, niż przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, instytucja ta przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych pokrycie świadczeń, określonych w art. 150 ust. 2, obliczone według zasad, podanych w ust. 2 niniejszego artykułu, nadwyżkę zaś funduszów posiadanych, względnie pretensyj, przysługujących instytucji do pracodawców, zatrzymuje, o ile na podstawie prywatno-prawnej umowy z odnośnemi pracodawcami i ubezpieczonymi zapewni ubezpieczonym korzystanie nadal z różnicy między świadczeniami, należnemi w myśl rozporządzenia niniejszego, a świadczeniami, wynikającemi ze statutu danej instytucji.

W przypadku, określonym w ustępie pierwszym, instytucja zastępcza powinna przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych obliczone według zasad rachunkowych, obowiązujących dla Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych:

a) wartość kapitałową rent płynnych w wymiarze według rozporządzenia niniejszego, przyjmując wynagrodzenie w wysokości, wynikającej z przerachowania w myśl art. 145, 146 i 148, jednakże nie niższą, niż wynikającą z przepisów ustawowych, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1928 r., oraz

b) wartość ekspektatyw czynnych ubezpieczonych, zmniejszoną w takim stosunku, w jakim w dniu 31 grudnia 1927 r. pozostawał majątek właściwego powszechnego zakładu ubezpieczeniowego po odjęciu wartości kapitałowej rent płynnych, do wartości ekspektatyw czynnych ubezpieczonych w tym zakładzie; wartość ekspektatyw czynnych, ubezpieczonych zarówno w powszechnym

zakładzie ubezpieczeniowym, jak i w instytucji zastępczej, powinna być obliczona przy wymiarze rent według rozporządzenia niniejszego, przyjmując wynagrodzenie w wysokości, wynikającej z przerachowania w myśl art. 145, 146 i 148, z tem, że przyjęte do obliczenia wynagrodzenia nie może być niższe od tego, jakie zaliczone byłoby ubezpieczonemu ostatnio przed dniem 1 stycznia 1928 r., gdyby wówczas już obowiązywało rozporządzenie niniejsze".

61) w art. 156 w ust. 1 wyrazy: „w ciągu pięciu lat" zastępuje się wyrazami: „w ciągu ośmiu lat";

62) w art. 158 w ust. 2 dwukrotnie użyty wyraz: „pięciu" zastępuje się wyrazem: „dziesięciu";

63) w art. 164 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„O ile rozporządzenie niniejsze nie postanawia inaczej, do czasu utworzenia specjalnych organów przewidzianych w art. 130, spory wynikłe przy stosowaniu przepisów rozporządzenia niniejszego na obszarze województw: śląskiego, poznańskiego, pomorskiego, krakowskiego, lwowskiego, stanisławskiego, i tarnopolskiego, rozstrzygają te władze, które w myśl dotyczas obowiązujących na danym obszarze przepisów są właściwe; przytem mają zastosowanie przepisy o postępowaniu oraz przepisy o pokrywaniu kosztów postępowania, które obowiązywały przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego ze zmianami, wprowadzonymi w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego. Jeżeliby w myśl przepisów obowiązujących dotychczas na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego żadna władza do rozstrzygnięcia sporu nie była właściwa spór ten będzie rozstrzygany przez władze właściwe do sporów o obowiązek ubezpieczenia.";

w ust. 4 wyrazy „sześć miesięcy" zastępuje się wyrazami „dwa miesiące";

po ust. 5 wstawia się cztery nowe ustępy w brzmieniu następującem:

„Odwołania od decyzji (orzeczenia) Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych lub ubezpieczalni społecznej, wydanej (ego) w zakresie rozporządzenia niniejszego, powinny być wnoszone do właściwej instancji orzekającej za pośrednictwem Zakładu lub ubezpieczalni społecznej, zależnie od tego, która instytucja decyzję (orzeczenie) wydała.

Otrzymane przez instytucję odwołanie powinno być skierowane do właściwej instancji orzekającej, wraz z oświadczeniem instytucji i niezbędnemi aktami sprawy, w ciągu trzech tygodni. Przepisy ustępu niniejszego stosuje się analogicznie również do innych instytucyj ubezpieczeń społecznych, działających w imieniu lub zastępstwie Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

W razie wniesienia odwołania bezpośrednio do właściwej instancji orzekającej, instancja ta niezwłocznie skierowuje odwołanie do odpowiedniej instytucji. Odwołania, wniesionego bezpośrednio do właściwej instancji orzekającej, nie uważa się za spóźnione, jeżeli zostało wniesione z zachowaniem przepisanych terminów do wnoszenia odwołań.

Jeżeli instytucja, która decyzję (orzeczenie) wydała, uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie, może, nie skierowując odwołania do instancji orzekającej, sama zmienić zaskarżoną decyzję (orzeczenie).".

Art. 2. Nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych osoby, które nie podlegały obowiązkowi ubezpieczenia na podstawie przepisu art. 5 pkt. 2 przytoczonego rozporządzenia w brzmieniu dotychczas obowiązującem jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej mają ukończone 40 lat życia, lub jeżeli otrzymują zaopatrzenie nieodpowiadające warunkom, określonym w art. 38-a ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

(Dokończenie nastąpi)

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 12. maja 1934. nr. 34.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 23108